Διμηνιαία Εφημερίδα του Συνδέσμου Θεσσαλονικέων

Θεσσαλονικέων ΦΩΝΗ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 177 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2019 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2020

ΘΑ ΣΕ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ

Στις 9 Οκτωβρίου, έλαβε χώρα στο εντευκτήριο του Συνδέσμου η προγραμματισθείσα «βραδιά μνήμης» της αλησμόνητης και αγαπημένης τέως προέδρου μας, Εριέττας Καραγιάννη – Χαμηλοθώρη. Σ' αυτή την βραδιά, έγινε το «ξετύλιγμα» της ζωής της και μέσα από τα διάφορα στάδια αυτής, έγιναν αναφορές στην προσωπικότητά της, στις επιτυχίες της, στις πρωτοπόρες ενέργειες που προέβει, στις πολυσχιδείς δραστηριότητές της, στην ακάματη προσπάθειά της να προβάλει τον Σύνδεσμο και τέλος στις κοινωνικές, εθνικές και πολιτιστικές πρωτοβουλίες που ανέπτυξε είτε με τον Σύνδεσμο είτε ατομικά.

Προεβλήθησαν στιγμιότυπα των δραστηριοτήτων της με φωτογραφίες, βίντεο και συνεντεύξεις της σε τηλεόραση και ραδιόφωνο, όπου, πέραν των άλλων θεμάτων, υποστήριξε έντονα και τα εθνικά, με έμφαση στον «μακεδονικό» αγώνα, για τον οποίο και διοργάνωσε αριθμό σχετικό εκδηλώσεων στον Σύνδεσμο.

Παρότι πέρασαν 2 μήνες από το θλιβερό γεγονός, ο Σύνδεσμος και τα μέλη του δέχονται ακόμη και σήμερα τα συλλυπητήρια είτε στελεχών άλλων συλλόγων και ομοσπονδιών είτε απλών ανθρώπων, που με τον ένα ή άλλον τρόπο γνώρισαν την Εριέττα, μα καθυστέρησαν να μάθουν το νέο.

Αν και κατεβλήθει προσπάθεια να μη γίνει «μνημόσυνο», αφού αυτό έλαβε χώρα προ 40 ημερών, εντούτοις δεν απεφεύχθει η συναισθηματική φόρτιση, ιδίως όταν ακούσθηκε το αγαπημένο τραγούδι της, το οποίο συνήθιζε να τραγουδά, όταν ερχόταν στο κέφι.

Όμως, η ζωή συνεχίζεται και αντίστοιχα ο Σύνδεσμος συνεχίζει (και πρέπει να συνεχίσει) τις δραστηριότητές του. Έτσι, το 3ήμερο του Πολιούχου μας, μέλη και φίλοι του Συνδέσμου εξέδραμον στα πάτρια εδάφη, όπου πέραν της επίσκεψης – προσκύνημα στον Ι. Ν. Αγίου Δημητρίου ανήμερα της εορτής του, την Κυριακή 27 Οκτωβρίου, οργάνωσαν και την ετήσια αρτοκλασία μας στην Ι. Μ. Βλατάδων, στην Άνω Πόλη, με την τιμητική παρουσία του επίτιμου μέλους μας και Προέδρου του Περιφερειακού Συμβουλίου, κ. Βενιαμίν Καρακωστάνογλου, καθώς και πλήθους κόσμου, που προσήλθαν στην Θεία Λειτουργία και αρτοκλασία, επειδή διεδόθει ευρέως στην περιοχή το νέο της άφιξης του Συνδέσμου Θεσσαλονικέων της Αθήνας εκεί, για πρώτη φορά.

Έπειτα, το ίδιο πρωινό, ο βουλευτής και μέλος του Συνδέσμου κ. Κων. Γκιουλέκας, είχε την καλοσύνη να ξεναγήσει τους εκδρομείς αλλά και συμπατριώτες μας που συμμετείχαν στην αρτοκλασία, στο Πολεμικό Μουσείο και μάλιστα στην πτέρυγα, όπου εκτίθενται σπάνια ιστορικά ευρήματα και κειμήλια από το Έπος του 1940, τα οποία ευρίσκοντο στην κατοχή του μέχρι το 2005 και στην συνέχεια τα δώρισε στο Μουσείο, ώστε να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι.

Η ημέρα συνεχίστηκε με γεύμα σε κοσμικό κέντρο της Θέρμης, του οποίου ο Chef εξετίμησε ιδιαίτερα τις ικανότητες μαγειρικής τριών εκ των παρισταμένων γυναικών (όπως έψηναν τα κρέατα σε 3 θερμασμένες πέτρες), με συνέπεια να τις δώσει τιμητικό δίπλωμα εξαίρετων πράξεων

Τέλος, την επομένη το πρωί, ανήμερα της 28ης Οκτωβρίου, ο Σύνδεσμος επισκέφθηκε τις ΝΥΜΦΟΠΕΤΡΕΣ, κοντά στην λίμνη Βόλβη, όπου εκεί απαντάται ένα σπάνιο γεωλογικό φαινόμενο, το οποίο η λαϊκή δοξασία ερμήνευσε ως αποτέλεσμα της δικαιολογημένης αγανάκτησης και συνεπακόλουθης κατάρας μίας πεθεράς, ενάντια στην γαμήλια πομπή της νύφης της, με συνέπεια να... πετρώσουν όλοι.

Εκεί μάλιστα μάθαμε από μία έξαφνα και περιέργως εμφανισθείσα υπέργηρη γιαγιά τί είπε και πώς έδρασε η υπόψη πεθερά, γι' αυτό ίσως συμβεί το ίδιο και σε όσους αντιμάχονται γενικά τον Σύνδεσμο ή θελήσουν να τον βλάψουν, αφού πλέον ... γνωρίζουμε την κατάρα (ίσως ήταν η ίδια η κακιά πεθερά, που εμφανίστηκε, διότι μετά εξαφανίστηκε) και ... πετρώσουν κάποιοι. Άντε και του χρόνου.

Εκδηλώσεις

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2019
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2020

Την Κυριακή 24 Νοεμβρίου 2019, ο διάσημος τενόρος ΧΟΣΕ ΚΑΡΕΡΑΣ, κάνει την τελευταία παγκοσμίως εμφάνισή του στο κλειστό γήπεδο καλαθοσφαίρισης του ΟΑΚΑ. Ο Σύνδεσμος εξασφάλισε περιορισμένο αριθμό εισιτηρίων για τα μέλη του, με τιμή 40€ έκαστον, σε αρκετά καλή θέση.

Από Πέμπτη 19 έως Σάββατο 21 Δεκεμβρίου, ο Σύνδεσμος προγραμματίζει την ετήσια χριστουγεννιάτικη εκδήλωσή του. Επειδή ακόμη βρισκόμαστε σε διαπραγματεύσεις, ώστε να επιτύχουμε το κάλλιστο αποτέλεσμα σε συνάρτηση με την τιμή, θα ενημερωθείτε προσεχώς για τον τόπο της εκδήλωσης και λοιπές λεπτομέρειες.

Την Τετάρτη 15 Ιανουαρίου 2020 και ώρα 19.45', θα λάβει χώρα στο εντευκτήριο του Συνδέσμου μία πρωτότυπη αλλά και λίαν ενδιαφέρουσα παράσταση. Ο Γιάννης Στρατάκης και οι συνεργάτες του, ανεξάρτητοι ή ενωμένοι, υπό την σκέπη του Πολιτιστικού Συλλόγου «ΜΙΤΟΣ», έχουν αφιερώσει πολλά χρόνια, δεκαετίες θα έλεγε κάποιος, για την έρευνα και προφορά της παλαιότερης μορφής της ελληνικής γλώσσας.

Ξεκινώντας από την λόγια ενασχόλησή τους με την μουσική τέχνη και τον κόσμο του ήχου, ήλθαν, όπως ήταν φυσικό, σε επαφή με αιωνόβια/προαιώνια αρχαιοελληνικά έργα • διότι η ευρωπαϊκή μουσική τέχνη ακόμη και σήμερα, βασίζεται σε αντιλήψεις αρχαιοελληνικές.

Έτσι, οδηγήθηκαν στην μελέτη της αρχαιοελληνικής γλώσσας και κάνοντας ένα βήμα παραπέρα, στην ηχητική της απόδοση. Στην αναζήτηση αυτήν, βρήκαν με την πάροδο του χρόνου αρκετά στοιχεία, ικανά για να τολμήσουν μία ανασύνθεση. Μέσα λοιπόν από μία συνολική μελέτη, έφθασαν σε κάποια συμπεράσματα σχετικά με το πώς προφέρονταν ηχητικά τα κείμενα της αρχαιότερης ελληνικής γραμματείας, προ 2 - 3 χιλιάδων ετών.

Αυτή την μοναδική ευκαιρία ζωής, ας εκμεταλλευτούμε όλοι, προσερχόμενοι στο εντευκτήριό μας, ώστε να βιώσουμε για λίγο ηχητικά, με κλειστά τα μάτια, την εκφορά του αρχαιοελληνικού λόγου του Πλάτωνα, του Ομήρου, του Ξενοφώντα, ίσως δε και του Αριστοτέλη.

Τέλος, το μεσημέρι της **Κυριακής 2 Φεβρουαρίου 2020** και ώρα 13.00', θα λάβει χώρα στο εντευκτήριο του Συνδέσμου η κοπή της πίττας, με παράθεση εορταστικού γεύματος, κλήρωσης πλούσιων δώρων και συνοδεία μουσικής.

Ο Κρητίκαρος ο Σήφης γυρνάει σπίτι και λέει στην μάνα του :
- **Ορέ μάνα αποφάσισα να παντρευτώ**
- **Ίντα μου λες καμάρι μου με ποια ;;**
- **Μάντεψε ορέ μάνα**
- **Παίρνεις την Κατερίνα του Μαυράκη;**
- **Όχι μάνα**
- **Την Ελενίτσα του Κατσανεβάκη;**
- **Όχι μάνα**
- **Την Μελπομένη του Παπαδάκη;**
- **Όχι μάνα**
- **Ε ποια παίρνεις ορέ;**
- **Τον Μανούσο του Καπετανάκη...**
- **Ίντα μου λες και με πικραίνεις ορέ, αυτός είναι νεοδημοκράτης.**

Αγαπητοί συμπατριώτες, αγαπητά μέλη του Συνδέσμου

Όπως είναι γνωστό, τα εγγεγραμμένα μέλη μας - αλλά και οι φίλοι - αριθμούμε μερικές εκατοντάδες, παρότι οι ευρισκόμενοι και διαβιούντες στην Αθήνα Θεσσαλονικείς, είμαστε αρκετές χιλιάδες, ίσως δε και δεκάδες χιλιάδες.

Εστιάζοντας όμως στα μέλη και φίλους του Συνδέσμου διαπιστώνεται ότι, δεν γνωρίζουμε ικανοποιητικώς το αντικείμενο εργασίας η απασχόλησης ενός εκάστου με συνέπεια να μη προτιμάται αυτός – ή αυτή – σε κάποια ζητούμενη εργασία ή συνεργασία, ή αγορά αναγκαίων καταναλωτικών αναγκών για τις οικογένειές μας.

Το Δ.Σ. αποφάσισε να καλύψει αυτό το κενό, ζητώντας από τον καθένα σας να αποστείλει **προαιρετικά** την επαγγελματική του ιδιότητα και στέγη, ώστε να δημιουργηθεί μία βάση δεδομένων στην Γραμματεία του Συνδέσμου.

Στη συνέχεια και εφόσον δηλώσετε ξεκάθαρα ότι **επιθυμείτε** την δημοσίευση της επαγγελματικής σας ιδιότητας, θα λάβει χώρα η σχετική δημοσίευση στην εφημερίδα μας. Έτσι, θα αυξηθεί η αναγνωρισιμότητα μεταξύ των μελών, θα βελτιωθεί η ποιότητα των σχέσεων και θα εξυπηρετηθεί απόλυτα ένας από τους αρχικούς σκοπούς ιδρύσεως του Συνδέσμου, που είναι η αλληλοϋποστήριξη των συμπατριωτών, μακριά από την "πατρίδα".

Ενθαρρύνονται λοιπόν τα μέλη του Συνδέσμου να αποστείλουν τα επαγγελματικά τους στοιχεία στην Γραμματεία, δηλώνοντας ότι επιθυμούν την δημοσίευσή τους, ώστε να επιτευχθεί ο στόχος που προαναφέρθηκε.

Ίσως έτσι υπάρξει και μία "ενίσχυση" οικονομική στους φίλους και συμπατριώτες επαγγελματίες, στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε.

Διμηνιαία Εφημερίδα του Συνδέσμου Θεσσαλονικέων

Θεσσαλονικέων ΦΩΝΗ

Διμηνιαία Εφημερίδα του Συνδέσμου Θεσσαλονικέων

Αβέρωφ 11 & 3ης Σεπτεμβρίου, 104 33 Αθήνα
Τηλ.: **210 82 22 920** - Fax: **210 82 22 498**
e-mail: syndesmosthessalonikeon@gmail.com
http://www.thessalonikeis.gr
facebook.com/people/Syndesmos Thessalonikeon
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ/ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΖΑΦΕΙΡΗΣ ΤΑΜΠΑΚΙΔΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν αντιπροσωπεύουν κατ' ανάγκη τη γνώμη της εφημερίδας

Ανυπόγραφα άρθρα δεν δημοσιεύονται

Χειρόγραφα και φωτογραφίες που αποστέλλονται στην εφημερίδα δεν επιστρέφονται.

Τα υπέροχα τούβλινα κτίρια της Θεσσαλονίκης (μέρος 1ο)

Είτε πρόκειται για στοιχείο βιομηχανικού σχεδιασμού, είτε για υλικό που έχτισε παλιά αρχοντικά της πόλης, ή ακόμα και επηρέασε νεότερες αρχιτεκτονικές προσθήκες της, το κόκκινο τούβλο διάνθισε ανά τα χρόνια τουλάχιστον έντεκα κτίρια που ακόμα στέκουν στην Θεσσαλονίκη, λάμποντας στα κόκκινα. Γνωρίστε τα.

Το Κόκκινο Σπίτι

Αδιαμφισβήτητα το πιο γνωστό από όλα. Σήμα κατατεθέν της Πλατείας Αγίας Σοφίας και της πόλης εδώ και 90 χρόνια. Αναμένουμε με αγωνία την ανακαίνισή του. Το Κόκκινο σπίτι που βρίσκεται στη γωνία Αγίας Σοφίας με Ερμού (Αγ. Σοφίας 31 και Ερμού 52) είναι γνωστό και ως Μέγαρο Λόγγου. Κατασκευάστηκε το 1926 από την ανώνυμη Οικοδομική Εταιρεία «Νέων Χωρών» με μηχανικό τον Π. Στάη, έργο του αρχιτέκτονα Gennari και φτιάχτηκε για την οικογένεια του βιομήχανου Γρηγόρη Λόγγου. Ο Γ. Λόγγος καταγόταν από τη Νάουσα όπου και ήταν ιδιοκτήτης μιας μεγάλης και εξελιγμένης για την εποχή κλωστοϋφαντουργίας. Αργότερα παραχώρησε το Μέγαρο στον αδερφό του Ιωάννη γι' αυτό και είναι πιο γνωστό ως Μέγαρο του Ιωάννη Λόγγου. Για πολλά χρόνια στο ισόγειο του κτιρίου λειτουργούσε το καφενείο «Ερμής» μέχρι το 1992, και το εστιατόριο «Κουρδιστό Γουρούνι» αργότερα. Ήταν ένας τόπος συνάντησης δασκάλων, καθηγητών και συνταξιούχων εκπαιδευτικών της πόλης. Το 1983, με απόφαση του υπουργείου Πολιτισμού, το κτίριο χαρακτηρίστηκε ως ιστορικό διατηρητέο. Την ιστορία αυτού του Κόκκινου κτιρίου όμως συνοδεύουν και μερικά γεγονότα που έχουν ωθήσει πολλούς να το αποκαλέσουν «στοιχειωμένο». Η ανώνυμη εταιρεία που είχε αναλάβει την κατασκευή του παραδόξως χρεοκόπησε λίγους μήνες μετά την ολοκλήρωση του έργου. Κι ακόμη η μεγάλη βιομηχανική μονάδα του Λόγγου στη Νάουσα καταστράφηκε ολοσχερώς στη διάρκεια μιας μεγάλης πυρκαγιάς και εκείνος χρεωκόπησε. Το 2014 πέρασε στην ιδιοκτησία του Ιβάν Σαββίδη ενώ τώρα βρίσκεται υπό ανακαίνιση.

Το Κόκκινο Καπνομάγαζο

Το υπέροχο καπνομάγαζο από κόκκινο τούβλο το συναντάμε στη Σταυρούπολη. Από το 1870 που ξεκίνησε η σύνδεση της πόλης με το καπνεμπόριο έχουν περάσει 150 σχεδόν χρόνια. Η εποχή της ακμής μπορεί να περιοριστεί στα χρόνια από το 1920 μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 50. Οι παλαιότερες καπναποθήκες άρχισαν να χτίζονται κατά τη δεκαετία του '20, ενώ οι νεότερες μετά το 1954. Περίπου 55 από αυτές στέκουν ακόμη. Άλλες ανακαινίστηκαν και έχουν αλλάξει χρήση, άλλες παραμένουν σφραγισμένες αφημένες στη φθορά του χρόνου. Μετά το 1997 που η νέα ευρωπαϊκή αγροτική πολιτική κατηύθυνε τους αγρότες σε νέες καλλιέργειες, ο καπνός γνώρισε κρίση και από εκεί που στο τέλος της δεκαετίας του 1950 συντηρούσε 200.000 οικογένειες, προσφέροντας πρόσθετη απασχόληση σε ακόμη 40.000 ανθρώπους, σήμερα στη Θεσσαλονίκη δεν έχουν απομείνει παρά μόνο τα κτίρια να θυμίζουν την παλιά ακμή μιας βιομηχανίας ανθηρής. Το κόκκινο καπνομάγαζο στην Σταυρούπολη είναι γνωστό και ως καπναποθήκη Καραμανλή αφού κατασκευάστηκε κατά τη διάρκεια μιας από τις θητείες του Κωνσταντίνου Καραμανλή –μεταξύ 1955 και 1963. Είναι διάσημη και για έναν ακόμη λόγο αφού φιλοξενούσε στο λόμπι της επί 50 σχεδόν χρόνια ένα τεράστιο έργο του Τάσσου. Το έργο, κατά το Υπουργείο, παραγγέλθηκε από τον Παπαστράτο για να κοσμήσει το κτίριο της κόκκινης καπναποθήκης το 1960. Στην πραγματικότητα παραγγέλθηκε από τον Εθνικό Οργανισμό Καπνού για να κοσμήσει το περίπτερό του στη ΔΕΘ στα τέλη της δεκαετίας του 60 και παρέμεινε μερικά χρόνια εκεί προτού μεταφερθεί στην καπναποθήκη όταν αυτή στέγασε τον Οργανισμό μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 90). Πρόκειται για ένα μνημειακό έργο του χαράκτη Τάσσου μήκους 12.40 μ. με τίτλο «Η καλλιέργεια του καπνού» και συνυπογράφεται από τον Τάσσο και τη γυναίκα του Λουκία Μαγγιώρου (εξ ου και το κεφαλαίο Λ. που προηγείται της υπογραφής του Τάσσου) και απεικονίζει την καλλιέργεια της θρακιώτικης ποικιλίας «Μπασμάς».

Ο Κόκκινος Πύργος

Το «ChateauMonBonheur» ή Πύργος της Ευτυχίας ή Κόκκινος Πύργος είναι το κτίριο με τα χαρακτηριστικά κόκκινα τούβλα που βρίσκεται στον αριθμό 110 της Βασιλίσσης Όλγας, της παλιάς «Λεωφόρου των Εξοχών». Η οικία ΔειράνΑβδουλάχ μετέπειτα Δημήτρη Ιωαννίδη του Σιατιστέως (το όνομά του ο Πύργος το πήρε απ΄τον μεγάλο έρωτα του ιδιοκτήτη, τη σύζυγό του Ευτυχία) χρονολογείται πριν το 1890 και είναι το παλιότερο σωζόμενο κτίριο της Λεωφόρου των Εξοχών. Σχεδιάστηκε από τον ΦρέντερικΣαρνό. Πριν την επιχωμάτωση της Παραλίας γειτνίαζε με τη θάλασσα. Στην ουσία μιλάμε για δύο κτίρια, που όταν πρωτοκατασκευάστηκαν ήταν το ένα κατοικία του ιδιοκτήτη και το άλλο καφέ, με τραπεζάκια στο πεζοδρόμιο. Έπειτα, χρησιμοποιήθηκε σαν οικοτροφείο των Εκπαιδευτηρίων Σχινά, στέγασε πρόσφυγες, το Σώμα Προσκόπων και σήμερα, ακατοίκητο εδώ και χρόνια, παραμένει κρυμμένο πίσω από πυκνές φυλλωσιές, ενώ μέρα με τη μέρα καταρρέει παραδομένο στα χέρια ιδιοκτητών που δεν συμφώνησαν ποτέ για τη χρήση του. Πολλές ζημιές έχουν προκληθεί και από μικρές εστίες πυρκαγιάς κατά καιρούς. Σήμερα ανήκει εξ αδιαιρέτου στο Ιωαννίδειο ίδρυμα, αλλά και σε ιδιώτες και σε άλλα σωματεία φιλανθρωπικού χαρακτήρα.

Πώς είναι τα πρώην βασιλικά ανάκτορα σήμερα

Μια πραγματική «αυτοψία» του χώρου, στον οποίον, μετά τη συνάντηση του πρωθυπουργού με την υπουργό Πολιτισμού Λίνα Μενδώνη μετά τις προγραμματικές δηλώσεις, δείχνει ότι δρομολογούνται καταιγιστικές εξελίξεις γύρω από το θέμα της αξιοποίησης του Κτήματος. Ξεναγός του Πρακτορείου, ο Πρόεδρος των «Φίλων του κτήματος Τατοΐου Βασίλης Κουτσαβλής, ο οποίος θεωρεί ότι «υπάρχει σχέδιο, υπάρχουν χρήματα που δεν έχουν απορροφηθεί από Κοινοτικές χρηματοδοτήσεις, συνεπώς είναι μια καλή αρχή που μπορεί να ξεπεράσει τη γραφειοκρατία και επιτέλους να αρχίσει το Τατόι να αποτελεί μεγάλη πηγή εσόδων».

Σύμφωνα με τον Πρόεδρο του ΔΣ του Σωματείου, το γεγονός ότι δίνεται στο Υπουργείο Πολιτισμού ο συντονιστικός ρόλος μεταξύ των 4 συναρμόδιων Υπουργείων (ΥΠΠΟ, ΥΠΕΚΑ, Αγροτικής Ανάπτυξης, Οικονομικών) αποτελεί μια πολύ καλή αρχή για να περιοριστεί το «κουβάρι» γραφειοκρατίας και συναρμοδιοτήτων μεταξύ των εμπλεκόμενων κρατικών φορέων.

Η εγκατάλειψη

Η πρώτη επαφή του επισκέπτη στο Τατόι ξεκινά με τη διαπίστωση στην κεντρική πύλη ότι τα μαύρα σιδερένια κάγκελα με τις λόγχες κατά μήκος του δρόμου που έφθαναν εκατοντάδες μέτρα μέχρι τα ανάκτορα δεν υπάρχουν. Έχει κλαπεί ακόμη και το κεντρικό φύλλο από μασίφ σίδερο της πόρτας στην ανακτορική είσοδο, ήδη από τη δεκαετία του ’80-’90. Είναι το σημείο που διαπιστώνει κανείς, όπως μας λέει ο κ. Κουτσαβλής, ότι ο χώρος διαιρείται σε δύο μέρη: «Την επίσημη ανακτορική ενότητα με προεξέχων κτίριο το ανάκτορο και το δεύτερο μέρος που είναι η αγροτροφική μονάδα, το φρουραρχείο το ιστορικό ξενοδοχείο «Τατόιον», το κοιμητήριο κλπ».

Καταγράφοντας το ανάκτορο με drone από ψηλά αλλά και προσεγγίζοντας τον περιβάλλοντα χώρο από κάτω η διαπίστωση της εγκατάλειψης είναι προφανής. Καμία συντήρηση, ρωγμές, σπασμένα μάρμαρα και χορταριασμένοι και με εμφανή υγρασία, τοίχοι. Η ανακατασκευή και η δημιουργία ενός μουσείου με τα εκθέματα που φυλάσσονται, θα μπορούσε να δημιουργήσει μια τεράστια πηγή εσόδων και ένα ιδιόμορφο θεματικό τουρισμό.

Η αγορά με χρήματα της προίκας

Ο πρόεδρος των Φίλων κ. Κουτσαβλής μας διηγείται την ιστορία του κτήματος και πώς ο τότε βασιλιάς Γεώργιος ο Α’ με ένα αντίτιμο 300.000 δραχμών που είχε από την προίκα της συζύγου του, Όλγας Κονσταντίνοβα Ρομανόφ, αγοράζει από την οικογένεια Σούτσου τα 35.000 στρέμματα για να κτίσει τη θερινή του κατοικία.

Μάλιστα φέρεται να είναι ο ίδιος ο Ερνέστος Τσίλλερ που υπέδειξε στον τότε βασιλιά το Τατόι -για το οποίο γνώριζε ότι ο Σούτσος πρόθυμος θα πωλούσε- εκθειάζοντας του το κλίμα, την ύπαρξη σε αυτό άφθονου νερού καθώς και την άμεση επικοινωνία του με την πρωτεύουσα. Μάλιστα αφού αγοράσθηκε, η Όλγα το πρώτο πράγμα που θα χτίσει στο Τατόι είναι το βασιλικό παρεκκλήσιο, ο ναός του προφήτη Ηλία.

«Ο Τσίλερ αναλαμβάνει το σχεδιασμό των ανακτόρων αλλά στο πρώτο σχέδιο εξοργίζεται ο Γεώργιος ο Α’ καθώς ο Τσίλερ παρουσιάζει ένα κτίριο τεραστίων διαστάσεων (τα σχέδια αυτά φυλάσσονται στα αρχεία της ελληνικής πινακοθήκης), επιθυμούσε κάτι πιο μικρό καθώς δεν χαρακτηριζόταν μεγαλομανής και δεν πρόβαλλε τα πλούτη Το δεύτερο σχέδιο του Τσίλερ είναι ένα μικρότερο Ελληνο-ελβετικού ρυθμού».

Ένα στοιχείο ιδιαίτερα σημαντικό είναι ότι το 1924 -όπως εξηγεί στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο Πρόεδρος των Φίλων του κτήματος Τατοΐου- όταν η Ελλάδα ανακηρύσσεται αβασίλευτη δημοκρατία, ολόκληρη η έκταση περνάει στο ελληνικό Δημόσιο για πρώτη φορά και τότε, όπως λέει ο κ. Κουτσαβλής, «αντί να το αφήσει το ελληνικό Δημόσιο να ρημάξει όπως έγινε εδώ τα τελευταία 30 χρόνια, δημιουργείται ενιαίος φορέας διαχείρισης υπό το Υπουργείο Εργασίας, έρχονται ορφανά παιδιά από όλη την Ελλάδα και ζουν στο γεωπονικό ορφανοτροφείο, γίνονται οι καλλιέργειες, τα ζώα, όλα λειτουργούν άψογα, χωρίς βασιλική αιγίδα».

Αυτό το παράδειγμα δείχνει πόσο αξιοποιήσιμα θα μπορούσαν να γίνουν και σήμερα η έκταση και τα κτίρια, και να αναπτύξουν, μεταξύ των άλλων, ένα ιδιόμορφο θεματικό αγροτουρισμό με διαπεραστικότητα, όπου θα μπορεί να συμμετέχει στις δραστηριότητες και ο επισκέπτης.

Το κτήμα, λέει χαρακτηριστικά ο κ. Κουτσαβλής, «μας το παρέδωσε η ιστορία, μέσα από δύο παγκοσμίους πολέμους, εθνικούς διχασμούς, εμφυλίους, χούντες, δικτατορίες, και δεν είμαστε ανάξιοι εμείς οι νέοι Έλληνες, να αξιοποιήσουμε αυτό το στολίδι, να το σώσουμε και να το παραδώσουμε στις επόμενες γενιές». Γι' αυτό γεννάται σήμερα αυτό το ερώτημα περί αξιοποίησης, συνεχίζει ο ίδιος, «πόσο σημαντικό είναι να καταφέρουμε επιτέλους να σώσουμε το Τατόι».

Το ξενοδοχείο στο Τατόι

Ένα από τα ισχυρά «χαρτιά» για την αξιοποίηση, εκτός από την εκθεσιακή πλευρά όπου μαζί με το ανάκτορο θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν τα αυτοκίνητα και οι άμαξες, το οινοποιείο κ.α., είναι η επαναλειτουργία του ξενοδοχείου, που είχε κτίσει ο τότε βασιλιάς Γεώργιος με στόχο την παραγωγή εσόδων.

Αυτό το ξενοδοχείο λειτουργούσε με οκτώ δωμάτια, ως ξενοδοχείο βουνού. Εκείνη την εποχή μας λέει ο κ. Κουτσαβλής, ο δρόμος που ένωνε την Αθήνα με την Χαλκίδα περνούσε από το σημείο αυτό και έτσι υπήρχε κίνηση επιβατών. Κάποιοι άλλοι, ας τους ονομάσουμε φιλοβασιλικούς, έφθαναν και έμεναν πολλές ημέρες και ξεχειμώνιαζαν για να είναι δίπλα στη βασιλική οικογένεια, μέσα στα πόδια τους, κάτι που δεν άρεσε καθόλου στον Γεώργιο, ο οποίος καθιερώνει κανονισμό λειτουργίας που αναρτάται στο ξενοδοχείο και απαγόρευε να παραμείνουν οι επισκέπτες πάνω από τρία βράδια.

Ας σημειωθεί ότι παλαιότερα είχε εκδηλωθεί ενδιαφέρον ο χώρος να γίνει καζίνο ακόμη και ταβέρνα, κάτι απαράδεκτο, που τελικά απέτυχε. Έτσι, όπως λέει ο πρόεδρος των Φίλων, τίποτα δεν πρέπει να δημιουργηθεί πέρα από αυτό που ήταν στην ιστορία του. Ένα ξενοδοχείο μπουτίκ με θέα από την Πάρνηθα, στην Πεντέλη και που θα δίνει τη δυνατότητα στους επισκέπτες να βρίσκουν χρόνο για να αξιοποιούν τις προσφορές του χώρου σε ένα πλούσιο και όμορφο περιβάλλον.

Ο Σύλλογος Φίλων Τατοΐου χαιρετίζει πάντως την απόφαση του κεντρικού κράτους να αξιοποιήσει το χώρο και βρίσκεται στο πλευρό του Υπουργείου Πολιτισμού και της Λίνας Μενδώνη, διατηρεί ανοικτό δίαυλο επικοινωνίας έτσι ώστε το σχέδιο αξιοποίησης να προχωρήσει με ταχύτατους ρυθμούς και θεωρεί ότι δεν είναι οικονομικό το θέμα: «Χρήματα υπάρχουν στα Κοινοτικά συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα, υπάρχουν ιδιώτες και ιδιωτικοί φορείς που θέλουν να βάλουν «πλάτη» για αυτήν την εθνική προσπάθεια, να σώσουμε το Τατόι και μαζί του ένα πλούσιο οικοσύστημα στις πλαγιές της Πάρνηθας».

ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΜΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Επειδή οι περισσότεροι αγνοούν τις Αδελφοποιημένες πόλεις της Θεσσαλονίκης, παρατίθενται αυτές κατωτέρω με χρονολογική σειρά αδελφοποίησης:

Ο Δήμος Θεσσαλονίκης έχει αδελφοποιηθεί με τις παρακάτω πόλεις :

- Χάρτφορντ, ΗΠΑ (5 Μαΐου 1962)
- Φιλιππούπολη, Βουλγαρία (27 Φεβρουαρίου 1984)
- Μελβούρνη, Αυστραλία (19 Μαρτίου 1984)
- Λεμεσός, Κύπρος (30 Ιουνίου 1984)
- Λειψία, Γερμανία (17 Οκτωβρίου 1984)
- Μπολόνια, Ιταλία (20 Οκτωβρίου 1984)
- Μπρατισλάβα, Σλοβακία (23 Απριλίου 1986)
- Κολωνία, Γερμανία (13 Σεπτεμβρίου 1988)
- Κωστάντζα, Ρουμανία (5 Σεπτεμβρίου 1988)
- Σαν Φρανσίσκο, ΗΠΑ (7 Αυγούστου 1990)
- Μασσαλία, Γαλλία (14 Φεβρουαρίου 1991)
- Νίκαια, Γαλλία (20 Μαρτίου 1992)
- Αλεξάνδρεια, Αίγυπτος (12 Ιουλίου 1993)
- Τελ Αβίβ, Ισραήλ (24 Νοεμβρίου 1994)
- Τιαντζίν, Κίνα (4 Μαρτίου 2002)
- Κολκάτα, Ινδία (21 Ιανουαρίου 2005)
- Κορυτσά, Αλβανία (14 Οκτωβρίου 2005)
- Μπουσάν, Νότια Κορέα (8 Μαρτίου 2010)

Επίσης ο Δήμος έχει υπογράψει σύμφωνο φιλίας και συνεργασίας με τις παρακάτω πόλεις :

- Τορόντο, Καναδάς (5 Σεπτεμβρίου 1986)
- Βουδαπέστη, Ουγγαρία (5 Απριλίου 1993)
- Μπρούκλιν, ΗΠΑ (5 Ιουλίου 1993)
- Βοστώνη, ΗΠΑ (21 Μαΐου 1996)
- Σενγιάνγκ, Κίνα (22 Μαΐου 2000)
- Γκιουμρί, Αρμενία (23 Νοεμβρίου 2000)
- Φιλαδέλφεια, ΗΠΑ (6 Απριλίου 2002)
- Αγία Πετρούπολη, Ρωσία (30 Οκτωβρίου 2002)
- Ντνιπροπετρόφσκ, Ουκρανία (18 Απριλίου 2003)
- Βενετία, Ιταλία (17 Ιουλίου 2003)
- Ντονγκουάν, Κίνα (24 Οκτωβρίου 2008)

Φέρεται σε γνώση των μελών και φίλων του Συνδέσμου, ότι η πρώην αντιπρόεδρος, κα Δέσποινα Ιντζίδου απεβίωσε στις αρχές Οκτωβρίου.

Το Δ. Σ. του Συνδέσμου συμμετέχει στο πένθος της οικογένειας και προσεύχεται, ο Κύριος να ελεήσει την απελθούσα με την είσοδό της στους κόλπους του Αβραάμ.

Εκ του Δ. Σ.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗ-ΛΥΚΟΥΔΗ

«Είναι πολύ δυνατή η πνευματική θεώρηση του κόσμου. Όσο μεγαλώνει η γνώση, τόσο αυξάνεται ο χώρος του αγνώστου. Το σύμπαν δεν υπάρχει για να το κατανοήσουμε…Υπάρχει για να μας υποψιάζει για κάτι πολύ μεγάλο, για να μας δείχνει αυτό που υπάρχει πέραν από αυτό. Έτσι είναι τα του Θεού, τον οποίον δεν μπορείς να συλλάβεις, χαίρεσαι όμως τον θαυμασμό της παρουσίας και του μεγαλείου Του»

Σε αυτά τα λόγια του συνοψίζεται η φιλοσοφία και η πορεία ζωής του Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής Νικολάου, του χαρισματικού ιεράρχη που συνδυάζει τη λαμπρή επιστημονική διαδρομή με την ποιμαντική και με τη μεγάλη κοινωνική δράση.

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1954 όπου και έκανε τις βασικές σπουδές του. Σπούδασε Φυσική στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Αστροφυσική στο Harvard(Master of arts) και Μηχανολογία στο Τεχνικό Ινστιτούτο Μασαχουσέτης (MIT) (Master of Science in Mechanical Engineering). Οι διδακτορικές σπουδές του στο HST (κοινό πρόγραμμα Harvard και MIT) επικεντρώθηκαν στο τομέα της Βιοϊατρικής Τεχνολογίας.

Εργάστηκε ως ερευνητής και επιστημονικός συνεργάτης στο Αγγειολογικό Εργαστήριο του New England DeaconessHospital και στο τμήμα Αναισθησιολογίας του Massachusetts General Hospital και στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας στο Boston Children's Hospital.

Επίσης διετέλεσε επί δεκαετία επιστημονικός σύμβουλος μεγάλων εταιρειών σε θέματα Διαστημικής Ιατρικής Τεχνολογίας.

«Δοξάζω τον Θεό» λέει «όχι μόνο που πέρασα από τη γνώση της επιστήμης αλλά που μου χάρισε και την εμπειρία της έρευνας. Είναι μεγάλη ευλογία αλλά και επικίνδυνο δώρο. Μπορεί να πιστέψεις πως είσαι ο ίδιος ο θεός και τότε γκρεμίζονται τα πάντα».

Παράλληλα με την επιστημονική του έρευνα, σπούδασε τη Θεολογία στη Θεολογική Σχολή του Τιμίου Σταυρού της Βοστώνης, όπου έλαβε τους τίτλους Master of Theological Studies και Master of Theology και στη συνέχεια στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, όπου το 2003 ανακηρύχθηκε διδάκτορας στον τομέα της Βιοηθικής. Το 2008 ανακηρύχθηκε επίτιμος διδάκτορας του τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Τον Δεκέμβριο του 1993 ίδρυσε και ανέλαβε την ευθύνη του πρώτου στην Ελλάδα Κέντρου Βιοϊατρικής Ηθικής και Δεοντολογίας και έκτοτε ασχολείται με την Ορθόδοξη Βιοηθική και τις κοινωνιολογικές επιπτώσεις της Βιοϊατρικής.

Από το έτος 1998 είναι πρόεδρος της Επιτροπής Βιοηθικής της Εκκλησίας της Ελλάδος, διετέλεσε δε επί επτά χρόνια μέλος της Εθνικής Επιτροπής Δεοντολογίας του Ε.Ο.Φ., για μια πενταετία μέλος του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας και επί είκοσι χρόνια μέλος του Εθνικού Οργανισμού Μεταμοσχεύσεων. Ως πρόεδρος της Επιτροπής Βιοηθικής της Εκκλησίας της Ελλάδος, ανέλαβε την εκπροσώπησή της σε παγκόσμια εκκλησιαστικά, θρησκευτικά και πολιτικά όργανα, όπως στο Συμβούλιο της Ευρώπης, στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, στο Βατικανό και στην Αγγλικανική Εκκλησία, είναι δε ο επικεφαλής της ομάδας σύνταξης και επεξεργασίας των επισήμων βιοηθικών κειμένων της Εκκλησίας της Ελλάδος, σχετικά με τις μεταμοσχεύσεις, την ευθανασία, τις αναπαραγωγικές τεχνικές και την βιοηθική της άνοιας.

«Οι σχέσεις κοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων αποτελούν έκφραση και αντανάκλαση της μεθεκτικής σχέσης του ανθρώπου με τον Θεό» είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιότατος στην ιστορική ομιλία του στο Διεθνές Συνέδριο του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Κατά τα τέσσερα χρόνια της εργασίας του στο Νοσοκομείο Παίδων της Βοστώνης, συμμετείχε ενεργά σε συλλογική προσπάθεια συμπαραστάσεως μικρών παιδιών και των οικογενειών τους, πολλές φορές με ασθένειες τελικού σταδίου. Η προσωπική συμμετοχή και ο διάλογος με το πρόβλημα του πόνου και την πρόκληση του θανάτου έγινε αργότερα όρος καθημερινής ζωής της ως κληρικού διακονίας του.

Αποτέλεσμα αυτής της εμπειρίας του, είναι η ίδρυση μιας πρότυπης Μονάδας Ανακουφιστικής Φροντίδας, που με το όνομα «ΓΑΛΙΛΑΙΑ» λειτουργεί στα Σπάτα Αττικής και σε συνεργασία με το Αντικαρκινικό Νοσοκομείο «Άγιος Σάββας», περιθάλπει σε ολιστική βάση, εντελώς δωρεάν, καρκινοπαθείς της περιοχής Μεσογείων και Λαυρεωτικής.

Το πρόγραμμα λειτουργεί από τον Μάρτιο του 2010 στη βάση της Κατ' Οίκον Φροντίδας και αργότερα της Ημερήσιας Φροντίδας, από δε τον Δεκέμβριο του 2017 λειτουργεί και σύγχρονος ξενώνας (hospice) για περίθαλψη βραχείας διάρκειας. Παράλληλα, με δική του πρωτοβουλία, το πρόγραμμα της «ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ» επεκτάθηκε και σε νευρομυϊκούς ασθενείς (δυστροφία Ducenne, Νόσος Κινητικού Νευρώνα κ.λ.π.) έχει δε αδελφοποιηθεί στις 15 Μαΐου 2016 με το Hospital Casa Sperantei από το Brasov της Ρουμανίας και το Κέντρο Ανακουφιστικής Φροντίδας «Αραδαφνούσα» του Αντικαρκινικού Συνδέσμου Κύπρου».

Στα πλαίσια της προσφοράς του στον ευρύτερο τομέα της υγείας και των ασθενών, θα πρέπει να αναφερθεί ο πλήρης εξοπλισμός (κλίνες, αναπνευστήρες, αντλίες, monitors) της μονάδας Ανάνηψης Καρδιοχειρουργημένων Ασθενών του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός» και φυσικά οι χορηγίες σε νοσοκομειακές μονάδες (Αγγειοχειρουργική, Αρεταίειο Νοσοκομείο Αθήνας) και ερευνητικά προγράμματα, η χορήγηση υποτροφιών σε φοιτητές, ειδικευόμενους γιατρούς, ή η οικονομική ενίσχυση κοινωφελών ιδρυμάτων του δημοσίου ή ιδιωτικών φορέων και ο Οίκος Φιλοξενίας συγγενών και συνοδών καρδιοπαθών και καρδιοχειρουργημένων παιδιών στα Σπάτα.

«**Το αυτεξούσιο, η ελεύθερη βούληση, ο αρμονικός σύνδεσμος ψυχής και σώματος και η μοναδικότητα και ιδιαιτερότητα των προσώπων, συνθέτουν τον κύριο άξονα της σωτηρίας και την πολυτιμότερη περιουσία του ανθρώπου, η δε αιώνια προοπτική και η αίσθηση ανάγκης του Θεού συναπαρτίζουν τα μέσα, με τα οποία μπορεί να ξεπεράσει τα δεσμά του θανάτου και τους περιορισμούς της ανθρώπινης φύσης του».**

Μοναχός εκάρη στην Ι. Μονή Στομίου Κονίτσης υπό του μακαριστού Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης Σεβαστιανού, ο οποίος και τον χειροτόνησε διάκονο μεν, στις 19 Μαρτίου 1989, πρεσβύτερο δε στις 10 Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους. Αξιοσημείωτη είναι η πνευματική σχέση του με το Άγιον Όρος, όπου και εγκαταβίωσε επί δυόμιση χρόνια. Το 1994 ενεγράφη στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας, τον δε Απρίλιο του 2000, εκάρη μεγαλόσχημος μοναχός στο Κάθισμα του Αγ. Ιωάννου Θεολόγου της ως άνω Μονής. Για 14 χρόνια διεκόνησε ως ιερομόναχος στο Σιμωνοπετρίτικο Μετόχι της Αναλήψεως, στον Βύρωνα Αθήνας. Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής εξελέγη τον Απρίλιο του 2004.

Λαοφιλής πνευματικός πατέρας για τους πιστούς, σημαντικό μέλος της παγκόσμιας επιστημονικής κοινότητας, ο Μητροπολίτης που αρνείται την μισθοδοσία του γιατί «αυτό που κάνει δεν είναι επάγγελμα αλλά διακονία και άλλωστε δεν έχει έξοδα» και ιδρύει κοινωφελή ιδρύματα, αποτελεί, στους δίσεκτους χρόνους που διανύουμε, φωτεινό παράδειγμα Ιεροσύνης.

«**Η εμπειρία της επιστημονικής λογικής έχει μια θεϊκή γεύση ενώ η εμπειρία της πίστης έχει θεϊκή όραση. Ο Θεός είναι το παν!**» συνοψίζει ο Σεβασμιότατος.

ΠΟΤΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατά τις Ιερές Ακολουθίες αρκετοί είναι οι πιστοί, οι οποίοι κάνουν τον σταυρό τους σε στιγμές που δεν είναι απαραίτητο, ενώ αγνοούν εκείνες που θα έπρεπε.

Σύμφωνα με τους Εκκλησιαστικούς κανόνες και την ιερή Παράδοση, της Ορθοδοξίας, τον Σταυρό μας πρέπει να κάνουμε:

1. Όταν ανάβουμε το κερί μας.
2. Όταν μπαίνουμε και όταν βγαίνουμε από τους Ιερούς Ναούς.
3. Όταν αρχίζει η ιερή Ακολουθία.
4. Όταν ψάλλεται η Τριαδική εκφώνηση: «Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι», ή «...του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος...»
5. Όταν ψάλλεται η εκφώνηση της Παναγίας: «Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου , Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας...»
6. Όταν ψάλλεται το Απολυτίκιο ή το τροπάριο του Αγίου ή της Αγίας της ημέρας και του Αγίου του Ναού.
7. Όταν ψάλλεται το Μεγαλυνάριο της Παναγίας: «Την Τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξοτέρα ασυγκρίτως των Σεραφείμ...»
8. Όταν περνούν από μπροστά μας το Ευαγγέλιο και τα Τίμια Δώρα στην Μικρή και Μεγάλη Είσοδο.
9. Όταν ψάλλεται ο Τρισάγιος Ύμνος: «Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς».
10. Όταν ψάλλεται: «Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν...» το οποίο επαναλαμβάνεται τρεις φορές. Μαζί με τον σταυρό μας, σ' αυτήν την περίπτωση, κάνουμε κάθε φορά και μια μικρή μετάνοια.
11. Όταν ο Ιερέας λέγει: «Νυν απολύεις τον δούλον σου, Δέσποτα, κατά το ρήμα σου εν ειρήνη ότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριον σου...»
12. Όταν γίνεται η απόλυση των Ιερών Ακολουθιών (Θείας Λειτουργίας, Εσπερινού, Όρθρου).
13. Όταν προσκυνούμε τις άγιες Εικόνες ή τα άγια Λείψανα.
14. Όταν κοινωνούμε, πριν και μετά τη Θεία Κοινωνία.
15. Κάθε άλλη φορά, όταν αυτό μας αναπαύει ή μας ευχαριστεί.

Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΠΕΙΛΕΙ ΝΑ ΕΙΣΒΑΛΕΙ ΣΤΑ ΔΥΤΙΚΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Ο κίνδυνος να πλημμυρίσει με θαλασσινό νερό μια περιοχή δεκάδων χιλιάδων στρεμμάτων στη δυτική πλευρά του νομού Θεσσαλονίκηςκαι να καταστραφούν επιχειρήσεις και καλλιεργήσιμες εκτάσεις είναι κάτι παραπάνω από ορατός, καθώς καταρρέει το ανάχωμα που είχε κατασκευαστεί τη δεκαετία του 1950.

Το ανάχωμα που προστατεύει την λιμνοθάλασσα του Καλοχωρίου και την χιλιάδων στρεμμάτων έκταση μέχρι το Εθνικό Πάρκο Δέλτα Αξιού, Λουδία και Αλιάκμονα, η οποία βρίσκεται χαμηλότερα από τη στάθμη της θάλασσας, έχει «φαγωθεί» σε τουλάχιστον δέκα σημεία, κυρίως στο ύψος της Χαλάστρας, ενώ μέσα σε μόλις δύο χρόνια έχει υποχωρήσει αρκετά μέτρα.

Μάλιστα ο κίνδυνος είναι άμεσος ακόμη και για τον προσεχή χειμώνα, εκτιμάται δε πως αν πλημμυρίσει η περιοχή, το θαλασσινό νερό θα φτάσει μέχρι την εθνική Οδό Αθηνών-Θεσσαλονίκης, που βρίσκεται σε απόσταση περίπου 10χλμ από την ακτογραμμή.

Σε όλη αυτή την έκταση υπάρχουν αρκετές επιχειρήσεις και πολλές χιλιάδες στρέμματα καλλιεργήσιμων εκτάσεων, ενώ κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο το νερό να φτάσει ακόμη και μέχρι τα σπίτια του οικισμού του Καλοχωρίου. Στο ενδεχόμενο πλημμύρας θα είναι αδύνατο να αποτρέψουν ή έστω να μειώσουν την καταστροφή τα λιγοστά αντλιοστάσια που βρίσκονται κοντά στην ακτή και τα οποία χρησιμοποιούνται για την απορρόφηση των όμβριων υδάτων.

Το ανάχωμα που υπάρχει, έχει κατασκευαστεί τη δεκαετία του ’50. Στα σημεία που «φαγώθηκε» αλλά και σε μια έκταση αρκετών χιλιομέτρων κατά μήκος της ακτής, δεν υπάρχουν κομμάτια βράχων που να το ενισχύουν. Η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας που ανέλαβε να το ενισχύσει συνάντησε εμπόδια από την Κτηματική Υπηρεσία του υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης, στην οποία ανήκει η ακτογραμμή.

Σε σημαντικό μέρος κατά μήκος της ακτογραμμής έχουν ληφθεί μέτρα στήριξης του αναχώματος, στα οποία προχώρησε πριν από λίγα χρόνια η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας. Υπάρχει όμως ένα μεγάλο μέρος αρκετών χιλιομέτρων όπου δεν έχει γίνει το παραμικρό.

«Έχουμε εκπονήσει την μελέτη για την στήριξη του υπόλοιπου αναχώματος, καθώς και αυτές των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, έχουμε εξασφαλισμένη χρηματοδότηση, έχουμε τη βούληση, αλλά δεν μας επιτρέπει η Κτηματική Υπηρεσία να επέμβουμε. Το υπουργείο Οικονομίας και Ενέργειας δεν μας δίνει την άδεια για να προχωρήσουμε στη συντήρηση του αναχώματος. Ο κίνδυνος να σπάσει το ανάχωμα είναι μεγάλος και άμεσος. Αυτό μπορεί να γίνει με την πρώτη κακοκαιρία, αφού τα δέκα σημεία όπου εντοπίζονται τα προβλήματα έχουν πλέον επιβαρυνθεί σημαντικά. Η κατάσταση τον χειμώνα θα είναι επικίνδυνη. Αν γίνει το οτιδήποτε, το υπουργείο θα έχει τεράστια ευθύνη. Αυτό που συμβαίνει μπορώ να το χαρακτηρίσω μόνο ως παρανοϊκό», λέει στέλεχος της Περιφέρειας, που γνωρίζει το θέμα καλά.

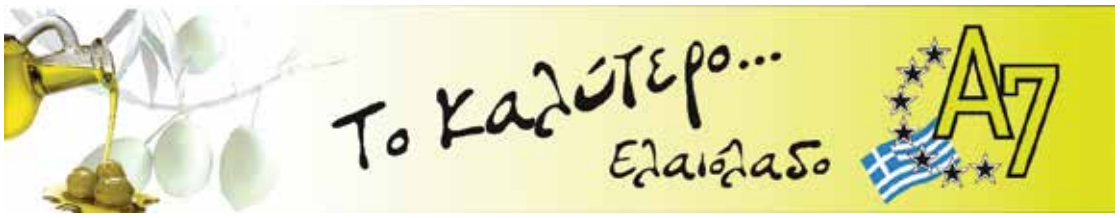

Το Αγουρέλαιο Χαλκιδικής είναι Εξαιρετικό Παρθένο Ελαιόλαδο, που παράγεται από τον άγουρο, πράσινο καρπό της ποικιλίας «χοντροελιά Χαλκιδικής».

Το προβάδισμα στη διατροφική αλυσίδα του αγουρέλαιου έναντι όλων των άλλων ελαιολάδων, εντοπίζεται στην ιδιαίτερα υψηλή περιεκτικότητά του σε αντιοξειδωτικά όπως η ελαιασίνη και αντιφλεγμονώδη, όπως η ελαιοκάνθη, με τιμές που προσεγγίζουν αθροιστικά τα 450mg ανά κιλό (pdf) και αυτή η συγκέντρωση είναι έως και πέντε (5) φορές μεγαλύτερη από ό,τι στα συνήθη καλής ποιότητας Εξαιρετικά Παρθένα Ελαιόλαδα.

Αξίζει να αναφερθεί ότι αυτές οι δύο ουσίες δεν υπάρχουν σε κανένα άλλο τρόφιμο και ότι η μοναδική πηγή πρόσληψής των είναι το Αγουρέλαιο Εξαιρετικό Παρθένο Ελαιόλαδο. Το χρώμα του είναι λαμπερό πρασινοκίτρινο, έχει αρώματα πράσινου φρούτου και φρεσκοκομμένου χορταριού, με ευχάριστα πικρή και πικάντικη επίγευση και με εξαιρετικά χαμηλή οξύτητα από 0,25 έως 0,35%.

Ο Ελαιώνας του Αεροπόρου/A7Stars είναι μία από τις ελάχιστες επιχειρήσεις που παράγουν Πιστοποιημένο Αγουρέλαιο Χαλκιδικής Π.Ο.Π.

Για τα μέλη και φίλους του Συνδέσμου πωλείται με έκπτωση 20%, σε συσκευασία των 5 λίτρων.

Για πληροφορίες :
Κυρκούδης Γεώργιος
Καλύβες Χαλκιδικής ΤΚ 63100
Τηλ : 6983516238
Email: a7pilot@gmail.com
Site: www.a7stars.gr
ή στον πρόεδρο κ. Ζ. Ταμπακίδη

Χορηγοί

CIVENCO CONSTRUCTION & ENGINEERING

BioMed Βιοιατρική ΟΜΙΛΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ BERGMANN KORD ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΑΛΛΙΩΝ

Γνωστοποιούμε ότι η εθελοντής γραμματέας του συνδέσμου θα βρίσκεται στα γραφεία του κάθε Δευτέρα, Τετάρτη & Παρασκευή από τις 9:30 έως τις 12:30